



Universitätsbibliothek Paderborn

**Matthaei Tympii Aureum Specvlvm Principvm,
Consiliariorvm Ivdicvm, Consvlvm, Senatorvm, Et Aliorvm
Magistratvvm Cvm Ecclesiasticorum tum Politicorum
omnium**

Tympe, Matthäus

Coloniae Agrippinae, 1617

1 Liberalem esse in amicos & subditos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52641](#)

13 autem
cui leges
et legibus
e gemellis
Magistris
incipit

583

PARTIS POSTE-
RIORIS SPECVLI MA-
GISTRATVVM,

SIGNVM I.

LIBERALITATEM EXERCERE Liberaliter
in amicos & subditos. esse in ami-
cos.

NECESSARIA Magistratibus est liberalitas. Cum enim vices quodammodo Dei sustineant in Rep. ijsque non desint opes, quas elargiri possint, maximè ijsdem congruit hanc virtutem exerce- *Vide de
re; idq; potissimum in pauperes. Nam Deus pa- Benefic.
pum in S. Litteris vocat se pauperum, pupillo- Part. I.
rum, & viduarum tutorem atque patronum. Ad-
hoc cum Magistratus non est beneficus, perinde facit, ac si sol radios suos hominibus, alijisque animalibus non præberet. Qui vero liberalitate
vuntur, deuinctos sibi plurimos reddunt, & hominum benevolentiam sibi conciliant, ac, quod apollissimum est ad quietè viuendum, charitatem. (Cic. 1. de Fin.) Maximè vero liberalitas im-
petus mouet ac plebeios. (Tac. lib. 4.) Sed & proclara atque illustria ingenia beneficijs mo-
ventur.*

OO 4

uentur. Quemadmodum enim fruges non un
foli ingenio, quām celi beneficio & temperie
tins proueniunt: ita artes bona eximiaque imp
nia benignitate Magistratum excitantur. *Ioh. I.*
pisc. in Cantu. Cant.

1. Cyrus Persarū regno potitus, nullum in
liberalitatis genus prætermisit: non pecun
sed amicos, quibus ipse plurimum contulisse
uitiarum, suos esse thesauros dicens. Quanquam
non familiares duntaxat & amicos, sed etiam
Etis vnumquemque, adeò gauderet copiam rem
abundare, ut boni Regis proprium officium, quod
opus esse diceret, etiam ciuitates beatas efficeret.
Pontanus de Principe ex Padia Xenoph. Reclam
go Seneca, de Breu. vite: Melius imperium ben
ficijs, quām armis custoditur. *Ibid.* Omnia uol
cissimum est accipere.

2. Cimon Miltiadis Duci Athen, filius, non
contra Persas gestis amplissimis, imperij suc
cipendia, quæ præclarè ab hostibus parauerat, pro
clarius impedit in ciues. Refractis enim agri
rum suorum & hortorum sepibus, cimbis sen
porestatem quod visum esset ex illis decerpere
seu prædijs suis septa detraxit, ut & peregrini
& ciues, quotquot quererent, libere sumerent
(inde sumere possent) poma. Coena, domus
eum frugalis illa quidem, sed multis tam
ficiens erat quotidie instructa, quo quilibet
pauper admittebatur, ubi alimenta haberet
laborem suum, ut vacare solis negotijs pulchri
posset. Comitabantur eum familiares adolescentes
honestè amicti, quorum quisque, ubi occurreret
rebat Cimoni, ex ciuibus maior nato obsoleto
vestitus, pallium cum eo commutabat. *Nymphae*

*Mira erga
ciues mun
ficentia.*

*Vide de
Benigni
tate.*

ferebant cumulatè, qui in foro adiungebant se inopibus, si qui honesti forent, eosque his fluentio iniiciebant in manum. Seu cum è domo in publicum egredieretur, magno nobilium iumentum numero septus erat, qui pulchris nouis vestibus amicti, si in probos viros, ceteri umbras vestibus tectos incidissent, cum eis vestes suas commutabant. Seu, si quem grandem natum annuitus esset trita aut sordida veste amictum, vnum aliquem ex suis affectatoribus, quos ad hoc ipsum honestè cultos circa se habere consuevit, iudebat cum eo vestem commutare. Erant & quibus negotium iniunxerat, ut pauperibus & egenis occultè pecuniam subministrarent. Agros suos & pomaria ciuibus & peregrinis communia proposuit, &c. *Sab. lib. 8. c. 2. Plut. in Cimone, Athen. lib. 12. c. 15.*

3. Ptolemaus Philadelphus Rex AEgyptiorum maxima cum voluptate amicos suos locupletes effecit ob id reprehensus respondit: *Melius est dira quam ditescere.* Seu, incredibili voluptate affiebatur cum amicos suos cerneret à se locupletatos esse, & crebro dicebat: *τις τλεταις ταπειρησας βασιλικητερον:* magis regium est dirare, quam diutias possidere. *AElian. lib. 3. de var. hist. c. 13.*

4. P. Scipio Africanus nunquam domum è foro redibat, nisi beneficio prius in aliquem collato. Itaque fertur de eo, quo die operam suam nulli contulisset, regressum eum domum, non modò grauata id tulisse, verum etiam obiurganter qualem esse, quod amicis diem illum amisisset. *Pont. de magnan. c. 6.*

5. Vespasianus Imp. Consulares inopes quingen-

Cis festertijs annuis sustentauit. Primus enim Fisco Græcis Latinisq; Rhetoribus annua centena constituit. *Suet.*

6. *Titus Vespasianus Imp.* admonentibus domesticis, quasi plura polliceretur, quam praes posset: *Nō oportere, ait, quenquam a sermone eius tristē discedere.* Atq; etiam recordatam super coenam, quod nihil cuiquam condonat, præstisset, memorabilē illam, meritod; laude vocē edidit: *Amici, diem perdidī.* Ob hunc maximam *delicia facili humani est appellari.*

7. *Hadrianus* (quem traduit vicisse omentes magnificētia munierum) amicos non potest locupletauit, & petentibus nihil dengui multos populos tributis leuavit.*

* *Spartian.*
Pont. de
liberal. c.
19. Q. 22.

8. *Nerua Imp.* à Domitiano spoliatis excedit, quæcunq; in aula ac fisco repertafant, bene fide: ciuibus autem egenis ut vitam sustentare decies & quinquages centena millia numeri erogauit: iuslī insuper eius Senatores detinunt qui agros emerent, diuidenterque egenis. *Pueris puerisq; parentibus pauperibus natos* in puto publico per Italiaz oppida ali iussit. *Diod. spin. ex Aurelio Victore, & Xiphilino.*

9. *Pertinax Imp.* imperatorijs possellimus nomen suum inscribi prohibuit, dictans, non esse illas proprias imperantium, sed communias Romanorum & publicas. *Cuffini.*

10. *Alexander Seuerus* nullum diem praesensit, quo non piū aliquid, liberale, humana fecerit; publici tamen et rarij ratione habentur quamuis imperaret, sciret tamen moderatim prudentemq; Reip. dispensatorem esse debet. (Pont. c. ii. de liberal. ex Lampridio.) Amicis quo

bene de se meritos intelligeret, etiam ad petendū
invitabat: Quid est quod nihil petis, inquiens, an me
in tibi fieri debitorem? Pete, ne sit quod priuatus de
me querare. Lampr. Domus ergo Magistratus
munificentia sit officina. Val.

ii. Sicut quondam Cyrus dixit, se thesauros sibi
parare dum amicos redderet diuites: ita Conſta-
nſiu Chlorus imp. in ore ſæpe habuisse fertur: Me-
lius eſſe opes publicas à priuatis haberi, quām
intra vnum ærarium conſeruari. † Edirop.

iii. Iſaſtus Angelus imp. Gracorum, cùm Vrbis Vide iniſi pars Septentrionalis conflagrâſſet, eos, qui vel æ. Triumphi-
dium, vel bonorum iacturâ fecerant, distributio- Virt.
ne pecunia ſubleuauit. Magna hebdomade, quæ Idcirco te
Paſcha præcedit, viuas eleemosynis, paupercu- Deum abu-
las virgines dote iuuabat. Neq; verò ſingulos dû- dare voluit,
taxat homines, domos, familias, munificantia sua ut per te
recrebat: ſed interdum vrbibus integris tribu- alius non
tum remittebat. Nicetas lib. 3. egere.

iv. Alphonſus Neapolis & Sicilia Rex oblatranti-
bus canibis offulâ obijciendâ eſſe dictitabat: hoc
eſt, maleuolos homines beneficij, & liberalitate
vincendos eſſe. Honesto loco natos, & Magistra-
tibus atq; honoribus functos, quos inopia rei fa-
miliaris laborare intelligebat, dum tamen neq;
per luxum patrimonia abſumpſiſſent, neq; ino- Pont. de li-
piſimularent, alios alijs commodis, agris, fer- beral.

14. Pſole-

14. *Ptolemeus AEGypt.* Rex dictus est Bonuges, vel Benefactor, quod omnibus beneficiaret.
15. *Traianus Imp.* nihil putauit antiquos, qui bonis omni ratione gratificari, quos in fidem acceptos adeo fouere ac demereri studuit, viribus quoque per Italiam, ad alendos pueros, vel hæc artas beneficiorum suorum expersos multa largiretur. Cufpin.
16. *Osualdus Northumbrorum Rex* de onibus iuxta bene mereri cupiens, identidem regnum cubilia circuire, morbo affectos vehementibus leuare, nexos soluere, auctuad liberare, alieno ære creditoribus soluto, prolos viduasque circumscriptorum fraude perdidit ab iniuria teneri, alereque paterna charitas circumscriptores punire solebat. Polyd. lib. 4.
17. *Dionysius Senior,* cum ad filium regnum conspexit vasorum aureorum & argenteorum magnam vim, exclamans: Nonne, in te regius animus, qui his poculis & vasculis à metam multa accepisti, neminem tibi am feceris. Sentiens absque ciuium benevolentiam gnum nec parari, nec teneri. Benevolentia vero maxime conciliat liberalitas. At iuuenient imperitus, putabat esse felicius habere argenteos & aurum, quam amicos. Plut.
18. *Alexander Macedo,* cum 200. tria talenta sibi conflasset, non antenauem condidit, quam rebus amicorum pensatis, huic regi illi villam, alteri domorum prouentum, importoria elargitus est. Absumptris ergo ad arbitris ferè regijs opibus omnibus, rogetus a mentione, quid Regi superesset? respondit: sicut

et mihi ipse acquirendi maiora. Interrogatus, unde suos thesauros haberet? amicos ostendit: summa enim liberalitate amicos semper ornauit. (Max. ser. 6.) Idem succensebat magis, si non aciperes, quam si posceres. Phocioni per litteras mandauit, si non admireret dona sua, renuntiare esse amicitiam. Ad eundem dicebat Aristot. Anaritiae fugam, & liberalitatis gratiam, Regum esse gloriam & Regnorum firmamentum; atque hoc potissimum Rex assequitur, si à rebus subditorum se abstineat. Vide Plut.

13. Tiberius Caesar, erga bene meritos liberalissimus, eam pecuniā, quam largissimè depromebat, atque alia munera, iubebat coram numerari, ne dantum perfidia aliquid supprimeretur: intelligebat enim Augusti temporibus magnam diminutionem de donis eius sāpe à ministris esse factam. Dion Nicetus.

14. Artaxerxes Longimanus dicere solebat, regalis esse addere, quam adimere, sentiens Principe dignius esse, honores & opes eorum, quibus imperat, augere potius, quam imminuere. Plut. At & Agesilaus dicebat, sibi multo iucundius esse, si milites suos diraret, quam si ditesceret ipse. Idem.

15. Antigonus Aristodemo, qui ex amicorum regiorum numero fuit, è coquo, ut putabatur, progratus, suadenti, vt impendijs ac largitionibus aliquid detraheret: Verba tua, inquit, ius olen. Subiudicans, coquorum esse parsimoniam, non Regum. Idem.

16. Sigismundus Imp. cùm ex Burgundia 40.200. pecunia regorum millia accepisset, & ad medium usq; non somnum in alium cogitabundus jaceret, in quemnam usum terrumpit.

628

cas pecunias conuerteret, tandem intempe
nocte aula Proceres conuocari iussit, istisque pe
cunias omnes dono dedit, his verbis: *Vos hinc au
to onus i vigilantes abite: ego porrò cur aratu
euus, secure dormiam.* Ecce aurum animi car
sex. AEn. Syl. lib. 4. de gestis Alphonsi.

23. Iacobus Almanfor Africa & Hispania Rm. i
patre admonitus, vt liberalitatem non nihil
stringeret, quod, profusis & consumptis opibus
Princeps, etiamnum viuus, pro mortuo habo
tur. At mibi, inquit, *auarus potius Princeps* no
tuus videtur, vt qui amicis omnibus defitum
gloriam & inuisam plerisq; agat vitam. Et in
finem nati sunt Reges, alijs vt benefaciant, De
Creatorem imitantes, tam larga manu quatuor
innumerab *beneficia hominibus dispensant.* D
ebbat etiam, vt ab Oceano, quo influuntur
exeunt flumina: ita subditorum in Principio
lata bona, per liberalitatis riuiulos in bonis
bene meritos, aut beneficijs dignos, rursus
dispergenda.

24. Romanorum Principatu potius Aus
tus, magnates rogauit, quo pacto imperator
esset, & eorum vnu respondit: *Si Remp. nos
ministrare volueris, auro & ferro munitiones
aportebit: ac ferro quidem contra hostes uti, ut
viro obseruantes auro remunerari.* Zonar. Pro
tes tamen dant duncaxat bene meritis, &

cum modo: quia subita & nimis lat
ditionis comes est poenitentia.

Plin. lib. 7. epist.